

Arrest

nr. 194 286 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 25 november 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 oktober 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel 1*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 juni 2017.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUREN die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 oktober 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenrecht) onontvankelijk verklaard wordt. De beslissing wordt op 28 oktober 2016 ter kennis gebracht aan de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet wordt aan de partijen bij beschikking van 6 juni 2017 de grond meegedeeld waarop de eerste voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

*De bestreden beslissing betreft een beslissing van 14 oktober 2016 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.*

De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij betoogt dat er geen rekening werd gehouden met het voorhanden zijnde bewijs van haar inschrijving in het “enseignement de Promotion et de Formation Continue de l’U.L.B. et de la C.C.I.B.”. Bij haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij een stuk 3 “inschrijving Hogeschool”.

De Raad stelt vast dat voornoemd element voor het eerst wordt aangevoerd in onderhavige procedure. De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij voormeld stuk ter kennis van de gemachtigde heeft gebracht voordat de bestreden beslissing werd genomen. De verzoekende partij kan dan ook niet voorhouden dat de gemachtigde in de bestreden beslissing met deze elementen had kunnen rekening houden.

Waar de verzoekende partij vervolgens betoogt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde niet alle in de aanvraag ingeroepen elementen heeft onderzocht, duidt zij niet op concrete wijze aan naar welke ingeroepen elementen geen onderzoek werd gevoerd. Waar zij verwijst naar een toevoeging door de gemachtigde, deze vervolgens citeert en stelt dat dit niet naar rechte verantwoord is, zet de verzoekende partij niet uiteen om welke reden dit zou zijn. Evenmin toont de verzoekende partij aan om welke reden de motieven waarnaar zij verwijst in casu niet afdoende zijn. In de mate dat de verzoekende partij met haar kritiek blijk geeft van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, dient erop gewezen te worden dat het onderzoek van deze andere beoordeling de Raad uitnodigt tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen echter niet tot zijn bevoegdheid behoort.

Het middel lijkt ongegrond.”

2.2 Op 21 juni 2017 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3 In het proces-verbaal van de terechtzitting van 5 oktober 2017, alwaar de partijen uitdrukkelijk uitgenodigd werden om te reageren op de in de beschikking van 6 juni 2017 opgenomen grond, staat het volgende vermeld:

“De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. De advocaat van VzP merkt op dat in de beschikking wordt gesteld dat in de syntheseseminarie niet concreet is toegelicht welke elementen de tegenpartij niet verder heeft onderzocht maar deze gegevens duidelijk blijken uit de bestreden beslissing en de stukken van het dossier zelf zodat deze niet opnieuw in de syntheseseminarie dienden vermeld te worden. Voor het overige stelt zij te volharden in de syntheseseminarie. VwP sluit zich aan bij de beschikking.”

De Raad wijst erop dat, zoals in de beschikking van 6 juni 2017 eveneens wordt aangegeven, overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet de Raad uitspraak doet op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft. Waar de verzoekende partij meent dat zij in de syntheseseminarie niet verder moet toelichten welke elementen de verwerende partij niet verder zou hebben onderzocht, wijst de Raad er op dat het de verzoekende partij toekomt haar grieven uitdrukkelijk uiteen te zetten en haar belang erbij aan te tonen, hetgeen er in casu op neerkomt dat zij concreet moet aantonen welke gegevens niet of niet voldoende zouden zijn onderzocht. Het komt niet de Raad toe de eventuele argumenten of de relevante elementen te destilleren uit de stukken van het dossier. De verzoekende partij kan zich dan ook niet beperken tot het verwijzen naar de bestreden beslissing en de stukken van het dossier waaruit “de gegevens” duidelijk zouden blijken zonder deze *in concreto* toe te lichten, minstens te benoemen.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven. Haar betoog doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de beschikking. De inhoud van de beschikking blijft derhalve overeind.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in voormelde beschikking van 6 juni 2017 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het middel ongegrond is.

2.4 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS